

PHỐ NÚI

Người dân quanh thị trấn Đồng Hoa tuy không giàu có nhưng đã bao đời sống trong cảnh thanh tĩnh, bình yên, đặc biệt là được hưởng không khí trong lành, tinh khiết mà thiên nhiên đã ban tặng.

Từ cuối dãy phố Núi, ông Vinh, một ông lão đã ngoài tuổi bảy mươi nhưng trông còn khỏe mạnh, cầm tờ giấy A4 từ trong nhà bước ra sân nhỏ. Ông ngẩng mặt nhìn trời, nhìn đất, rướn người hít thở một hơi dài, bỗng khẽ nhắm mắt, lắc đầu rồi lập cập đi dọc hàng rào râm bụi dài đang độ đơm hoa, rẽ vào nhà ông Sáng. Hầu như ngày nào ông Vinh cũng phải sang nhà ông bạn già cùng hội cựu chiến binh này một lần, khi khể khà chén rượu, khi ung dung thưởng trà, bình thơ, khi ôn lại những ngày còn tại ngũ... Tuổi về già, được vậy âu cũng thanh nhàn.

Vừa bước tới cửa, thấy ông bạn già ngồi đánh cờ một mình, ông Vinh giơ cao tờ giấy, nói to bằng giọng vui vẻ:

- Trời ơi! Bây giờ là lúc nào mà bác còn ngồi nhâm nhi con mã con tốt như một kẻ vô công rồi nghề thế?

Ông Sáng như bưng tỉnh, ngoảnh nhìn ông bạn già đang sầm sập bước vào, cười vô tư:

- Bác Vinh hả? Tuổi tác như bọn mình không nghĩ ngơi giải trí thì còn làm gì nữa?

Ông Vinh ngúc ngoắc cổ làm mấy lợn tóc ngoe nguẩy trên cái đầu trọc, lớn tiếng: